

službu sklenné zboží pro potřebu i pro luxus.

A. Hausman z Vrba chmel.

Rakonie vystaví ve státním oddělení český chmel, rovněž i Auša.

Bratři Hořkové z Prahy parní přístroje k vaření.

J. Imvald z Prahy zboží sklenné.

— V sobotu ráno přibýlo do Jackson Parku 21 děl pro Kruppovu výstavu zdejší. Zvláště pozoruhodné jsou 15 ton těžké pancéřové plotny, 10 stop dlouhé a 9 stop široké. V těchto plotnách 16 palců tlustých jsou 4 díry, které způsobeny byly kulemi obrovských děl, jež byly na těchto plotnách zkoušeny. Jest zde dosud 6 děl. Obrovská děla, do nichž jedna rána stojí 1000 marků, byla odeslána dne 12 t. m. z Hamburгу.

— Následující čeští průmyslníci vystaví na zdejší světové výstavě své předměty:

Bratři Janouškové z Prahy etherické oleje a barvy.

František Jíra z Prahy zlaté a granátové zboží.

H. Jirků z Moravy semeno řepy.

D. Kaminský z Prahy granátové zboží.

Josef Kauder z Horažďovic živé růže (keře růžové).

Obec karlovarská minerální vody.

A. Klíčnický z Brna mechanické nástroje.

A. Koníček z Prahy malby na porcelánu.

J. Kovář z Vídně předměty z perletě.

L. Kratochvíl z Vídně galanterie zboží z bronzu.

A. Krautl z Vídně galanterie zboží z bronzu.

J. Krejčík z Prahy kostelní práce ze dřeva.

Bratři Kubelkové z Moravy slad a ječmen.

Aklcová továrna na líhoviny v Dobrušce líhoviny.

Další jména Čechů, kteří ještě vystaví výrobky své na výstavě zdejší, jsou:

K. Křivánek a Spol. z Prahy, J. Boháč z Vídně, Dr. Fr. Buchel z Prahy, Otakar Skřivan továrník z Prahy, Rudolf Doležal z Prahy, Jan Peterka z Vídně, B. Petřík z Podmoklí, A. Ploček z Chroustovic, F. Popelka z Jaroměřic, A. Prokeš z Liberce, Bratři Rachmanové z Haidy, A. Perníček z Prahy, F. Robíček z Karbice, Adolf Taus z Domažlic, bratři Lamkové z Brna.

Nemohou se dohodnouti.

J. — V Plzni, 26. ledna.

Předseda ministerstva, hrabě Taaffe, vyložil včera vůdcům německé levice, z jakých důvodů jednání o sněmovní většinu nepokračuje ku předu. Průtah způsoben prý pouze tím, že vláda nebyla dosud s to rokovat o dodatcích k majoritnímu programu navržených a zaujati k nim pevné, určité stanovisko. Předseda ministerstva přislíbil však pohlavářům německým, že se postará o to, aby všechny možné překážky, jež staví se v cestu utvoření pevné většiny, byly odstraněny.

Liberární Němci mají tedy to, co hr. Taaffe nejradši rozdává —

slib. Vše se podaří, vše bude dobře, tak ukonejšil je nalitovský pán a otvírá jim luznou vyhlídku do budoucnosti, v níž toliko německá levice hraje prim a ostatním stranám nutno přizvukovati. Podobně vábívé obrazy kreslí dozajista ministerský předseda i Hohenwartovcům, neboť i na těchto stejně mu záleží, aby udržel je při "smiřovací chuti". Věcně, beze všech příkras a ozdůbek vyjednává pouze — s Poláky. Tito političtí počtáři nejdou pouze na hedvábná síva — ale toliko na zaručené ústupky. "Z ručky do ručky" jest jejich heslem. Je nemusí hr. Taaffe okouzlovati vzdušnými přeludy a romantickým líčením blažené budoucnosti, ti se spokojí se suchým střízlivým výkladem, ale s výkladem, v němž učité jest vytčeno: to a to dostane te.

A mezi tím, co vláda přemítá, jak by všechny překážky, příští majoritu ohrožující, nejsnadněji odstranila, mezi tím tedy v nastalém "příměří" — vedou se novinářské šarvátky mezi německo-liberálními a konservativními orgány. Pánové na vzájem sekají si poklony prazvláštního druhu. Jeden totiž podezřívá druhého, že to se smírem a pevnou majoritou nemíní upřímně a takto připravují se k příštímu "velkému dílu".

Nejkousavěji hovoří "Neue Fr. Presse", jež tak horoucně toužila po tom, aby již majoritní program byl podepsán a schválen, jež nyní, kdy smír vážne, stává se netrpělivou. Vylévá si zlost na konservativní slechtě, již viní z úkladů, strojených levici. Zejména na hr. Buquoye má s kopce, že uveřejnil známou korespondenci, kterou vedl s dr. Schmejkalem, což prý učinil jen z té příčiny, aby liberární Němce u vlády kompromitoval a nynější vyjednávání zmařil. Hr. Buquoy rychle na útok ten zaslal dotyčnému listu opravu. v níž dokazuje, že konservativní velkostatkáři vyhradili si ve vhodné době uveřejniti onu korespondenci a že přistoupili také zároveň k žádosti Schmejkalově, aby rovněž on byl o tom zpraven, až celá věc dostati by se měla do veřejnosti. Odpověď dr. Schmejkala na návrh konservativního velkostatkáře dána prý je dne 31. m. m.; dne 15. ledna na to, — neboť dříve bylo nemožno — svolal prý hr. Buquoy schůzi svých přívrženců a dne 16. t. m. zpravil dr. Schmejkala, že vymítnuté listy budou příštího dne v novinách uveřejněny. Z toho prý je příliš patrné, že velkostatkáři jednali správně a že tedy výtky jim činěna, jako by chtěli kompromitovati levici, je zcela neodůvodněnou.

Výklad hr. Buquoyův nenalezl však milosti u německého orgánu. "N. F. Pr." nechce a nechce v nevinnost hraběcího vykladatele uvěřiti a jízlivě podotýká, proč prý slechta, když jí tak na příští většinu záleží, vytasila se s oněmi listy právě ve chvíli, kdy vyjednávání o majoritu dosáhlo skoro kulminačního bodu.

"N. Fr. Pr." píše svou novou obžalobu patrně ještě pod dojmem článku, jež o listu Schmejkalově napsal dne 19. t. m. z pera "přiležitostného" dopisovatele známý šlechtický orgán "Vaterland". Ve článku tom — za jehož autora pokládá se princ Schwarzenberg — výslovně bylo vytčeno, že ostatní strany za takovýchto okolností, kdy německé vůdcovství odmítlo šlechtickou nabídku, sotva budou cítiti se vídeňským vyrovnáním více vázány. Toto k tegorické prohlášení ovšem německý orgán velmi znepokojuje, vždyť přece hlavním požadavkem Němců, mají-li v příští většině zasedati, jest: provedení vídeňských úmluv.

Válka "smiřovací stran" jest již v proudu a každému věru nemaně se otázka, jak by to muselo v příští majoritě vypadati, kde takové strany mají společně pracovati? Když již dnes, kdy přece z ohledů, aby se nerozbilo vyjednávání hned v zárodku, jednotlivci tak na se dorážejí, jak by to ale pak vyhlíželo, až ohledy ty nadobro by odpadly?

Těžkou, herkuleskou práci podniká hr. Taaffe. Chce sloučiti vodu s ohněm. Pomáhají mu při tom sice kruhy rozhodující, ale přes to sotva podaří se mu vytvořiti něco kalého a pevného. A dejme tomu, že opravdu po týdenní pauze působením všemožným vyjednávání povede k jistému výsledku, k tomu totiž, že bývalá bezprogramová většina přetvoří se na základě vládního, min. Gautschem vypracovaného programu Stanou se proto "smíření" živlové opravdu spokojenější, vymizí z nich všechna nechuť a řevnivost? Dojista ne! Netrvalo by to zajisté dlouho a nové boje a sice daleko ostřejší a jedovatější, než jaké dnes se vedou, vyvěly by na povrch. Žádný program nebude s to novou válku tuto zadržeti.

A což české poselstvo? Jaké ono zaujme stanovisko, dojde-li ke sklázení "pevné" majority? Věc jest přece jasná, samozřejmá. Pevná majorita skládati se má z těchto živlů, jež tvořily dosud nepevnou majoritu. Nějaký program živly nepřemění, aspoň k lepšímu je neobráti dozajista. Bylo-li pak správné, že stáli jsme v opozici proti živlům těm až doposud, tím správnější bude naurčito, zůstanem-li na stanoviskurozhodného odporu i za "pevné" majority.

Sebevědomá obrana česká nesmí ani pak umlknouti, naopak ona musí ozvati se ještě důrazněji a silněji, než jak činila to za doby nynější. Dokud vláda nedojde k poznání, že jen tehdy, až uzná a plniti bude požadavky národa českého, nadejde a může nadejiti kýžený mír, dotud musí počítati s mocným a houževnatým odporem národa českého. Žádná majorita, byť byla založena na programu daleko lepším, než jest ten, jenž vyšel z pera Gautschova, žádná tedy majorita není s to, aby nás umlčela a hlas náš udusila. Nedošla-

li vláda k přesvědčení tomu až do dnes — tu přesvědčí se o tom v době příští.

Zokolí Bernardic.

V Soběslavi poslední dny jedná se o důležité věci. Dne 18. pros. odbyvala se tam v hostinci "u beránka" za velkého účastenství schůze, na níž jednalo se o zařízení uhelných dolů v okolí Soběslavi, o němž se tvrdí, že mnoho uhlí ve svém nitru chová. Za podnikatele nabíí se Karel Krušina. Předseda schůze Josef Vodička, obchodník v Soběslavi, předložil mu tři otázky: 1. Zda-li skutečně útvar kolem Soběslavi ukazuje, že se tam množství uhlí nalezá. 2. Jaký náklad asi vyžaduje vrtání nebo zezem, nežli by ložiska byla nalezena. 3. Mnoho-li žádá podnikatel za to, když uhlí nalezne. Otázky dané zodpověděl p. Krušina ku všeobecnému uspokojení. Pročez ihned přistoupilo mnoho účastníků ku podniku. Přejeme podnikatelům, aby zamyšlený podnik se zdařil. Bylo by to velké dobrodiní pro Soběslav a celý český jih.

Neštěstí. Smutný štědrý večer měla rodina Zemanova v Oldřichově u Tábora. Jan Zeman, rolník, otec 5 nezaopatřených dětí, odebral se 23. pros. do Mladé Vožice, by rodině své nakoupil dárků. Když ani 24. domů se nevracel, zmocnila se celé rodiny zlá předtucha, že se otci jejich něco stalo. Schylovalo se již k večeru, tu ve chvíli v celém roce nejradostnější vstoupil do bytu Zemanových hajný Noskovský se smutnou zprávou, že našel otce jejich na cestě k Oldřichovu zmrzlého.

Dne 10. pros. vyhořela myslivna "na Hutích", náležející knížeti Schwarzenbergovi, při čemž lesník Aug. Althaber značných škod na jmění utrpěl. Je však kníže i hajný pojištěn. — Dne 1. pros. vyrušení byli poplašným znamením s věže obyvatelé písečtí. Začal hořet obecní dvůr na Pražském předměstí. Oheň omezen však na kolnu, kde shořela zásoba sena, dva pohřební vozy, 2 kočáry, několik vozů obyčejných a více hospodářského nářadí, tak že škoda je dosti značná. Hl.

* Neštěstí na dráze. — Dne 13. ledna praskla následkem krutého mrazu náprava u jednoho osobního vozu poštov. č. 15, jedoucího z Chebu do Vídně. Následkem toho přilhodilo se mezi stanicemi Melsava a Eggenburk v Dolních Rakousích velké neštěstí. Pět vozů vyjelo z kolejí a rozdrtily se, při čemž jednomu z cestujících přeražena byla ruka a několik jiných více méně těžce a lehce bylo poraněno. Ve vlaku nalézalo se 56 osob, z nichž raněny byly následující: Jan Breicha, hostinský z Vídně, Emil Frankl, majitel sklárny v Jablonce, Bety Wastag De Szikloszi z Vídně, Terezie Smolová z Vídně, Marie Mauková z Drosendorfu, Anastazie Hedrichová z Vídně, Ed. Modlage z Mündischrenthu, Karel Liška z Písku, konduktéři: Nágel a Lorenz z Vídně.